

ພຣະທຳດານເຢຊູ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບສາມ

ເງົາມົດແຫ່ງສັນຕະປາບາ: ການເປີດເຜີຍອິດທິພົນແລະເຈດຕະນາທີ່ຍິ່ງເບື້ອງຫຼັງ
"ສັນຕະປາບາຂອງຮົດເລີ"

Jeff Pippenger
2024-04-03

ໃນປຶ້ມທີ່ມີຊື່ວ່າ Hitler's Pope ຜູ້ປະເມີນ John Cornwell
ໄດ້ລົງເລື່ອງລາວຂອງສັນຕະປາບາໃນອະນາຄົດຜູ້ທີ່ຄອງຕຳແໜ່ງໃນຂະນະທີ່ Hitler ປົກຄອງເຢຍລະມັນ
ໂດຍເລີ່ມຈາກປະຫວັດລາວ ແລະ Pope Pius IX ຜູ້ທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກນະຄອນໂຮມ. ເມື່ອ Pius IX
ໝົບໝອກຈາກນະຄອນໂຮມ ໂດຍບອມຕົວເປັນແມ່ຊີ
ຊາຍຄົນດຽວທີ່ພຣະອົງນຳໄປດ້ວຍຄືບຂອງສັນຕະປາບາໃນອະນາຄົດ. Cornwell
ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສຳພັນອັນໃກ້ຊິດຂອງຊາຍທັງສອງ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບົດາຂອງສັນຕະປາບາໃນ
ອະນາຄົດກໍມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບສູນກາງອຳນາດຂອງຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກເຊັ່ນກັນ.
ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ລາວໄດ້ລະບຸໃຫ້ເຫັນສະພາບແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ ທາງການເມືອງ
ແລະທາງສາສະໜາຂອງປະຫວັດສາດ ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງ Pius IX ຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II.
ພາບລວມຂອງປະຫວັດສາດນີ້ຂຶ້ນມາໃຫ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງຍິ່ງ.

"ອີກຂັ້ນຕອນໜຶ່ງໃນການຍົກຕົ້ນຂຶ້ນຂອງສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກດຳເນີນໄປ ເມື່ອໃນສະຕະວັດທີສິບເອັດ
ສັນຕະປາບາ Gregory VII ໄດ້ປະກາດເຖິງຄວາມສົມບູນພ້ອມຂອງຄຣິດຈັກໂຮມັນ.
ໃນບັນດາຂະໜາດທີ່ໄດ້ນຳອອກມາ ມີຂໍ້ໜັງທີ່ປະກາດວ່າ ຄຣິດຈັກບໍ່ເຄີຍຜິດພາດ
ແລະຈະບໍ່ເຄີຍຜິດພາດເລີຍ ຕາມພຣະຄຳພີ.
ແຕ່ຂໍ້ຜິດພາດຈາກພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາພ້ອມກັບຄຳກ່າວອ້າງນັ້ນ.
ສັນຕະປາບາຜູ້ຈອງຫຼອງນັ້ນຍັງອ້າງສິດອຳນາດໃນການປົດຈັກກະພັດທັງຫຼາຍອອກຈາກຕຳແໜ່ງ
ແລະໄດ້ປະກາດວ່າ ບໍ່ມີໃຜຈະກັບຄຳພີພາກສາໃດໆທີ່ໄດ້ຕັດສິນລົງໄປ
ແຕ່ເປັນສິດອັນພິເສດຂອງທ່ານທີ່ຈະກັບຄຳຕັດສິນຂອງຄົນອື່ນທັງໝົດ."

"ຕົວຢ່າງອັນໂດດເດັ່ນຢ່າງໜຶ່ງແຫ່ງລັກສະນະອັນກົດຂີ່ຂອງຜູ້ສະໜັບສະໜູນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຜິດພາດຜູ້ນີ້
ໄດ້ບຳກົດໃນການປະຕິບັດຂອງເຂົາຕໍ່ຈັກກະພັດເຢຍລະມັນ ເຮນຣີທີ IV.
ເນື່ອງຈາກກຳລັງເຜີຍແຜ່ອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ
ກະສັດອົງນີ້ຈຶ່ງຖືກປະກາດໃຫ້ຖືກຕັດອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ແລະຖືກປົດອອກຈາກລາຊະບັນລັງ.
ດ້ວຍຄວາມຫວາດຫວັ່ນຈາກການຖືກບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງຕົນລະຖົມ ແລະຈາກຄຳຂົ່ມຂູ່ຂອງພວກເຂົາ
ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບການໝູນໃຈໃຫ້ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງໂດຍຄຳສັ່ງຂອງສັນຕະປາບາ,
ເຮນຣີຈຶ່ງເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄືນດີກັບກຸງໂຮມ. ໂດຍມີນະເຕສີຂອງພຣະອົງ
ແລະຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ສັດຊື່ນໜຶ່ງຮ່ວມເດີນທາງ ພຣະອົງໄດ້ຂ້າມເທືອກເຂົ້າແອລບໃນກາງລະດູໜາວ
ເພື່ອຈະໄປຖ່ອມພຣະອົງລົງຕໍ່ສັນຕະປາບາ. ເມື່ອໄປເຖິງປາສາດທິເກຣໂກຣໄດ້ຖອຍໄປພາຍນອກນັ້ນ
ພຣະອົງຖືກນຳເຂົ້າໄປຍັງລານຊັ້ນນອກ ໂດຍບໍ່ມີອີງຄະຮັກຕິດຕາມ ແລະທຶນີ້
ທ່າມກາງຄວາມໜາວອັນຮ້າຍແຮງຂອງລະດູໜາວ ດ້ວຍສີ່ສະຫຼັບມີສີ່ງປົກຄຸມ ແລະຕົນເປົ່າ
ນຸ່ງໝື່ນຢ່າງອັບຈົນ ພຣະອົງໄດ້ຄອຍຖ້າການອະນຸຍາດຈາກສັນຕະປາບາໃຫ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າ.
ຈົນກວ່າຈະໄດ້ອັດອາຫານ ແລະສາລະພາບຜິດຕິດຕໍ່ກັນສາມວັນ
ສັນຕະປອນຕິພູນນັ້ນຈຶ່ງຍອມຫຼຸດພຣະທັມລົງປະທານອະໄພໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ. ແມ່ນແຕ່ໃນເວລານັ້ນກໍຕາມ
ກໍຍັງເປັນແຕ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂວ່າ ຈັກກະພັດຈະຕ້ອງລໍຖ້າການຮັບຮອງຈາກສັນຕະປາບາ
ກ່ອນຈະກັບໄປຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພຣະລາຊະອຳນາດ ຫຼືໃຊ້ອຳນາດແຫ່ງການເປັນກະສັດອີກຄັ້ງ.

ແລະເກຣໂກຣີ ຜູ້ບັງບານດ້ວຍຄວາມປັດໃນໄຊຊະນະຂອງຕົນ ໄດ້ອ້ອວດວ່າ
ເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະທຳລາຍຄວາມຈອງຫຼວງຂອງບັນດາກະສັດ." The Great Controversy, 57.

Gregory VII ເປັນ "ຜູ້ສົ່ງເສີມຄຳສອນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຜິດພາດ,"
ແຕ່ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຂັ້ນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ເປັນຫຼັກຄຳສອນຢ່າງເປັນທາງການ (dogma) ຈົນກວ່າສະໄໝ
Pius IX, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາຂໍ້ຈຳກັດໃໝ່ໃນປີ 1870 ທີ່ເປັນຫຼັກຄຳສອນທີ່ຍືດຖືໃນສະພາວາຕິກັນຄັ້ງທີໜຶ່ງ.
ຫຼັກຄຳສອນນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຜິດຊອບໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 1870,
ຄົບໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີກ່ອນວັນແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງໜຶ່ງແສນສະໄໝໃໝ່.

ສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນປະຫວັດສາດກຣີເກຣີ Pius IX ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະພາ Vatican ຄັ້ງທຳອິດ
ແລະໄດ້ນຳຄຳສອນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຜິດພາດມາປະຕິບັດ,
ແຮງຈູງໃຈຂອງທ່ານເກດິຂັນຈາກຄວາມຊັງຕ່າງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ "ຄວາມທັນສະໄໝ."
ສິ່ງນັ້ນໄດ້ມີຮາກຖານຢູ່ໃນແນວຄິດວ່າ ສັນຕະພາບອາດຈະບໍ່ຜິດພາດໃດໆ
ເມື່ອກຳນົດຄຳສອນຕາມພຣະຄຳພີ, ແຕ່ມັນເປັນການປົກປ້ອງການຄັດຄ້ານຂອງຕ່າງແຫ່ງສັນຕະພາບຕໍ່ອິດທິ
ພົນທີ່ໄດ້ຖືກກົດໂຫດໃນໄດຍການປະຕິວັດຝຣັ່ງ. ມັນໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປຕໍ່ຕ້ານສິ່ງທີ່ໃນທຸລະກິດຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ
Communism.

ການປະຕິວັດຝຣັ່ງໄດ້ນຳມາສູ່ການສັນຄອນຢ່າງຮຸນແຮງໃນໂຄງສ້າງການປົກຄອງຂອງບັນດາລາດເອີຣົບ
ໂດຍມີຄວາມຊັງຊັງເປັນພິເສດຕໍ່ລະບອບລາຊາທິປະໄຕສັນຕະພາບ.
ການກະບົດຂອງພວກສາທາລະນະລັດອິຕາລີໄດ້ຂັບໄລ່ Pius IX
ແລະມີຂົາຂອງທ່ານອອກຈາກໂຮມເປັນການຊົ່ວຄາວ. "ຄວາມທັນສະໄໝ,"
ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບັນດາບັດຊະຍາຕ່າງໆທີ່ເກດິຂັນຈາກການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ແມ່ນສັດຕູຂອງອາຄານຂອງ
Pius IX, ແລະຫຼັກຄຳສອນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຜິດພາດຂອງທ່ານຖືກອອກແບບຂຶ້ນເພື່ອຄ້າຈຸນທຸກຂໍ້ຈຳກັດທີ່ພຣະສັນ
ຕະພາບໄດ້ກ່າວຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານແນວຄິດສະໄໝໃໝ່ທີ່ເກດິມາຈາກການປະຕິວັດຝຣັ່ງ.

ດານຕີອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40 ລະບຸວ່າ ໃນປີ 1798 ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ (ຝຣັ່ງທີ່ປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ)
ໄດ້ນຳບາດແຜອັນເຖິງຕາຍມາສູ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ອຳນາດສັນຕະພາບ).

ຫຼັກຄຳສອນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຜິດພາດຂອງ Pius IX
ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຂົ້າໃຈກັບສິ່ງຄາມທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ສະເໜີຂອງດານຕີອນບົດທີສິບເອັດ, ແລະນັບແຕ່ຊ່ວງທ້າຍຂອງປີ
1869 ຈົນເຖິງປີ 1870 Pius IX ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ມີການປະຊຸມສັງຄະສະພາວາຕິກັນຄັ້ງທຳອິດ, ທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ
Vatican 1, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຢືນຢັນວ່າ ສັນຕະພາບເປັນຫົວໜ້າຂອງຄາທອລິກ, ແລະວ່າ
ຄາທອລິກເປັນຫົວໜ້າຂອງບັນດາຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ໃນພຣະລາຊດຳລັດຂອງ
Justinian ໃນປີ 533.

ສະພາວາຕິກັນຄັ້ງທີສອງ, ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ Vatican II, ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງປີ 1962 ຫາ 1965.
ນີ້ເປັນເຫດການສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະສາດສະໜາຈັກກາໂຕລິກ,
ແລະເປັນໜຶ່ງໃນສະພາສາກົນຂອງພຣະສາດສະໜາຈັກກາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່.
ສະພານີ້ໄດ້ຖືກເປີດປະຊຸມພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງ Pope John XXIII
ແລະໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນສະໄໝສັນຕະພາບຂອງ Pope Paul VI ຫຼັງຈາກ John XXIII
ໄດ້ຖືກແກ່ມລະນະກຳໃນປີ 1963.
ເປັນເລື່ອງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ຖືກຄວາມແຕກຕ່າງອັນແນ່ນອນລະຫວ່າງສະພາທັງສອງນີ້.

ສະພາຄັ້ງທຳອິດມີຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນາສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ "ອຳນາດປະມຸກ" ຂອງພຣະສັນຕະພາບ,
ໝາຍຄວາມວ່າພຣະສັນຕະພາບເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດ, ຄຸອາຈານ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງດູຂອງພຣະສາສນະຈັກ,

ຮັບຜິດຊອບໃນການຮັກສາ ແລະ ການຕື່ອນຕົ້ນດາລາສອນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.
ອຳນາດຂອງພຣະອົງປະກອບດ້ວຍການກຳນົດຫຼັກຄຳສອນ, ການອອກຂໍ້ກຳນົດດ້ານຄຳສອນ, ແລະ
ການປະກາດຄຳຕັດສິນທີ່ມີອຳນາດໃນເລື່ອງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ສິນທຳ,
ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມບໍ່ຜິດພາດຂອງພຣະສັນຕະປາປາ.
ສິ່ງນີ້ຮວມເຖິງອຳນາດດ້ານເຂດອຳນາດຂອງພຣະສັນຕະປາປາເໜືອພຣະສາສນະຈັກສາກົນ,
ລວມທັງອຳນາດໃນການແຕ່ງຕັ້ງບັນດາອະທິການ, ການຄວບຄຸມສົນລະລັກສັກສິດ, ແລະ
ການປົກຄອງການບໍລິຫານຂອງພຣະສາສນະຈັກ.

ສະພາຄົງທຶນໄດ້ຖືກມຸ່ງໝາຍໃຫ້ບຽນທົດທາງຂອງຄຣິດຕະຈັກໃຫ້ເປັນອົງການແບບສາກົນສຳພັນ.
ສະພາທັງຫຼາຍນັ້ນເປັນຂໍ້ສະເໜີທີ່ຍຸກກັນຂ້າມກັນໂດຍກົງ. ສະພາຄົງທຳອິດທີ່ຍຶດແນວອະນຸລັກນິຍົມ
ໄດ້ຖືກຄັດຄ້ານໂດຍສະພາຄົງທຶນທີ່ຍຶດແນວເສລີນິຍົມ.
ສອງຝ່າຍນັ້ນແຕກຕ່າງກັນຮາວກັບກາງຄືນແລະກາງວັນ,
ແລະຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກອ້າງວ່າເປັນຂອງຄວາມລັບສາມປະການແຫ່ງ Fatima
ກໍຊີ້ບອກເຖິງສົງຄາມພາຍໃນອັນເໝາະສົມທີ່ຈະຖືກແທນພາບໂດຍສະພາທັງສອງນີ້.

ຄຳພະຍາກອນນີ້ຊີ້ບອກເຖິງກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ຍຶດຖືຄວາມເປັນປະທານອັນສູງສຸດທີ່ຖືກແທນໂດຍ Pius IX
ວ່າໄດ້ຖືກແທນໂດຍສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ "ສັນຕະປາປາສີຂາວ," "ສັນຕະປາປາທິດີ," ຫຼື "ອະທິການທິດີ";
ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບ Vatican II ນັ້ນ ຖືກແທນໂດຍ "ສັນຕະປາປາສີດຳ," ຫຼື "ສັນຕະປາປາທິບິດີ,"
ຫຼື "ອະທິການທິບິດີ." ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຂອງແນວຄິດທາງການເມືອງສອງປະການນີ້ຖືກແທນອອກມາເມື່ອທ່ານໄປຢູ່
ມຢາມສະຖານສັກສິດແຫ່ງອັດສະຈັນຂອງ Fatima ຫຼື Fatima, Portugal. ເມື່ອເຂົ້າໄປ,
ທາງເດີນຖືກຈັດໄວ້ລະຫວ່າງຮູບບັນຂອງສັນຕະປາປາສີດຳຢູ່ຂ້າງໜຶ່ງ ແລະ ສັນຕະປາປາສີຂາວຢູ່ອີກຂ້າງໜຶ່ງ.

ເພາະສະນັ້ນ ສິ່ງຈິງກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນມໍລະດົກຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນ
ຜູ້ຊຶ້ງໃນທີ່ສຸດຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ໜັງສືເລີ່ມນີ້ລະບຸວ່າເປັນ "ສັນຕະປາປາຂອງຮິດເລີ,"
ວ່າຮາກເຫງົ້າຂອງເຂົາພົວພັນຢ່າງແນບແນ່ນຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສະໄໝນິຍົມໃໝ່ (ກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້)
ແລະ ອຳນາດສູງສຸດຂອງສັນຕະປາປາ (ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ).

ເພິ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ຜູ້ຂຽນບົດພົວພັນກັບຄຳວ່າລະນາຢູ່ນັ້ນເປັນຄຳທອລົກທົດຳລົງຖານະຢ່າງດີ ແລະ
ຈຸດປະສົງທີ່ລາວແຈ້ງໄວ້ໃນການຂຽນບົດເຫຼົ່ານີ້ ຄືເພື່ອສ້າງແສງໃຫ້ແກ່ຂໍ້ກ່າວອ້າງທີ່ວ່າ
ສັນຕະປາປາຜູ້ທີ່ຄອງຕຳແໜ່ງໃນຊ່ວງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2 ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ Hitler, ພວກນາຊີ
ທີ່ໄດ້ມີຄວາມຜິດຊອບໃດໆໃນການລ້າງຜົນເຜົາພັນຕ່ຳລາວຢືດ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ. ເມື່ອ Cornwell ກ່າວເຖິງປູ່ຂອງ
Pius XII, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນມືຂວາທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະພາ Vatican 1,
ປະຫວັດສາດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້ ແລະ ທົດເໜືອ
ກໍກ່າວລົງຖືກສະແດງອອກຢູ່ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນເອງ. ເມື່ອການປະຕິວັດ "Republicanism" ໄດ້ແຜ່ເຖິງອິຕາລີ,
ເປັນເວລາປະມານໜຶ່ງປີ, ຊາວອິຕາລີໄດ້ຂັບໄລ່ Pius IX ອອກຈາກນະຄອນໂຮມ, ແລະ ນັບແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ,
ແມ່ນແຕ່ພາຍຫຼັງທີ່ທ່ານໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວ,
ສິ່ງທີ່ໝົດທີ່ສັນຕະປາປາເຄີຍຄອບຄອງກໍມີພຽງແຕ່ພື້ນທີ່ໜຶ່ງຮ້ອຍສິບເອເຄີ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ Vatican
City.

ວິທີດຽວທີ່ເຂົາສາມາດກັບຄືນໄປຍັງວາຕິກັນໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງກອງທັບຝຣັ່ງ
ແລະເງິນກູ້ຈາກຕະກູນ Rothschilds, ນາຍທະນາຄານຊາວຢິວຜູ້ມີຊື່ສຽງອັນເສື່ອມເສຍ. ການຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງມີ
ຫດຜົນເຖິງການຮ່ວມມືຢ່າງຮູ້ເຫັນຂອງສັນຕະສານກໍໃນເຫດການລ້າງຜົນທະໄລໃນຊ່ວງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ
II ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານບາງປະການກ່ຽວກັບທຳທີ່ຂອງເອີຣົບຕ່ຳລາວຢືດນັບຕັ້ງແຕ່ການຖືກຄົງໄ
ວໄທ້ງກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ. ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ສະເໜີວ່າ ການຕໍ່ຕ້ານຊາວຢິວ ແລະ ການເຫຍື່ອຜິວພັນ

ເປັນທ່າທີສອງຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍອ້າງວ່າຄວາມກຽດຊັງຊາວຢິວຂອງ Hitler ເປັນລັກສະນະເຫຼືອຜົວພັນ, ເນື່ອງຈາກ Hitler ມອງຊາວຢິວວ່າເປັນມະນຸດປະເພດທີ່ຕ່ຳກວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ການຕໍ່ຕ້ານຊາວຢິວນັ້ນແມ່ນຄວາມກຽດຊັງຊາວຢິວເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າທັງສອງຢ່າງນີ້ຈະເປັນສິ່ງດຽວກັນ ຫຼືວ່າແທ້ຈິງແລ້ວຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງມັນ, ຄວາມເປັນຈິງຂອງຊະຕາກຳອັນທຸກຍາກຂອງຊາວຢິວກໍຄວນແກ່ການເຂົ້າໃຈ.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃນປະເທດອາເມຣິກາໃນປັດຈຸບັນ ຖ້າມີການໃຊ້ຄຳວ່າ "ghetto," ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າມັນໝາຍເຖິງເຂດທຸກຍາກ ແລະຊຸດໂຊມຂອງເມືອງ. ແຕ່ຄຳວ່າ "ghetto," ໃນຄວາມໝາຍດັ້ງເດີມນັ້ນ ໝາຍເຖິງເຂດໜຶ່ງຂອງເມືອງ ໂດຍສະເພາະໃນເມືອງເວນິສ ປະເທດອິຕາລີ ບ່ອນທີ່ຊາວຢິວຖືກບັງຄັບໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນຊ່ວງຍຸກກາງ. ghetto ແຫ່ງທຳອິດຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນເມືອງເວນິສໃນປີ 1516 ເມື່ອສາທາລະນະລັດເວນີຊຽນໄດ້ຈຳກັດຊາວຢິວໄວ້ໃນເຂດທີ່ກຳນົດຂອງເມືອງ ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ "geto nuovo" (ໂຮງຫລັໃໝ່), ແລະໃນທຸລະຍຸດໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ghetto.

ໃນທະວີບເອີຣົບຕະຫຼອດຍຸກກາງ ຊາວຢິວໄດ້ຖືກຈຳກັດທັງໃນເລື່ອງບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສາມາດອາໄສຢູ່ ແລະໃນອາຊີບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບ. ຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງຄຳນຳມາຂອງການຕໍ່ຕ້ານຊາວຢິວ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອວ່າຊາວຢິວໄດ້ຂ້າພຣະເຈົ້າ ແລະວ່າບັນຫາທັງປວງທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາພາຍຫຼັງ ລ້ວນແຕ່ເປັນຜົນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງສູ້ຕົນເອງໂດຍການກະທຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

ໃນຍຸກກາງ ມີປະເພນີທີ່ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວວ່າ ຊາວຄຣິດບໍ່ອາດປ່ອຍເງິນກູ້ຫຼືຮັບດອກເບ້ຍຈາກເງິນກູ້ໄດ້. ຊາວຢິວໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກຂໍ້ຈຳກັດນັ້ນ, ແລະການປ່ອຍເງິນກູ້ໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນອາຊີບທີ່ຊາວຢິວຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບໄດ້. ນາຍທະນາຄານຊາວຢິວ ເຊັ່ນ ຕະກູນ Rothschild, ເປັນຜູ້ແລກປ່ຽນເງິນ ອັນເປັນຜົນຕອບສະໜອງຕໍ່ຂໍ້ຈຳກັດທາງກົດໝາຍວ່າ ພວກເຂົາຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບອາຊີບໃດໄດ້ແນ່. ເມື່ອ Pius IX ຕ້ອງການທຶນຊັບເພື່ອກັບຄືນສູ່ Vatican, ຄວາມອຶດອັດໃຈຈາກການທີ່ໄດ້ບົກຄອງນະຄອນ Rome ອີກຕໍ່ໄປ ກໍຖືກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໂດຍຄວາມຈຳເປັນທີ່ທ່ານຕ້ອງຫັນໄປຫາຊາວຢິວເພື່ອຂໍເງິນ.

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກໂຮມ, Pius IX ເຄີຍບາກົດວ່າຢູ່ໃນໜ້າໃນສອງຝ່າຍ ກ່ຽວກັບຊາວຢິວ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງຄຣິດຕະຈັກຕໍ່ຊາວຢິວ. ສອງຝ່າຍນັ້ນປະກອບດ້ວຍຝ່າຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ ຊາວຢິວ, ບໍ່ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ, ກໍເປັນພຽງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຕົນສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ແລະ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງມີແນວໃນມັນທີ່ຈະສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຊາວຢິວຢູ່ແດ່ລັກນ້ອຍ. ເມື່ອ Pius IX ກັບຄືນສູ່ວາຕິກັນ ຫຼັງຈາກຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປແລ້ວ, ຄວາມເມດຕາທີ່ບາງຄັ້ງທ່ານເຄີຍສະແດງອອກກ່ອນການຖືກເລະເທດນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກອີກເລີຍ. ກ່ອນການຖືກເລະເທດ ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນກັບຊາວຢິວໃນນະຄອນໂຮມ, ແລະ ຫຼັງຈາກກັບຄືນມາ ທ່ານໄດ້ສ້າງເຂດກັກຂັງນັ້ນຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ແລະ ເລີ່ມຈັດເກັບພາສີຕໍ່ຊາວຢິວ ເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມສູນເສຍທາງການເງິນຂອງທ່ານ.

ຜູ້ຊ່ວຍມືຂອງ Pope Pius IX ແມ່ນ Marcantonio Pacelli, ຜູ້ເປັນບໍ່ຂອງ pope ຂອງ Hitler. ລາວເປັນທະນາຍຄວາມຜູ້ສັງກັດຢູ່ໃນຊົນຊັ້ນພິເສດຂອງທະນາຍຄວາມທີ່ສະໜັບສະໜູນສັນຕະປາປາ. ບຸດຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊົນຊັ້ນສູງດຽວກັນນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫຼານຊາຍຂອງລາວ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນທຸລະຍຸດຈະກາຍເປັນ pope ຂອງ Hitler. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ທົບທວນປະຫວັດຂອງບໍ່ຂອງ Eugenio Pacelli, ບໍດີາຂອງລາວ, ແລະຊ່ວງເວລາໜຸ່ມສາວພ້ອມທັງການສຶກສາຂອງລາວແລ້ວ, ມັນໄດ້ກ້າວເຖິງຕຳແໜ່ງທີ່ Pacelli ໄດ້ເຂົ້າຮັບ ເມື່ອລາວເລີ່ມວຽກງານໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ. ໃນຖານະເປັນທະນາຍຄວາມ, ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກບັນດາທະນາຍຄວາມຊັ້ນສູງຂອງສັນຕະປາປາ,

ລາວຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າພະແນກໜັງສືຊຳນານດ້ານສັນຍາ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ concords. ໃນປີ 1901 Pacelli ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປປະຈຳຢູ່ສຳນັກງານເລຂາທິການແຫ່ງລັດຂອງສັນຕະສຳນັກ.

ບາເຊລລ໌ໄດ້ກ້າຍເປັນທຸດຜູ້ແທນປະຈຳບັນດາປະຊາຊາດ. ໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງພະຍາກອນ ບາເຊລລ໌ໄດ້ກ້າຍເປັນຈຸດຕິດຕໍ່ທາງນິຕິກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ການຫຼົ້ມຊື່ຂອງກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກັບຕຳແໜ່ງສັນຕະບາບາບັນລຸຄວາມສົມບູນ. ໃນປີ 1903, ປີຢຸສ ທີ X ໄດ້ຮັບພິທີສວມມົງກຸດເປັນສັນຕະບາບາ. ທັນທີນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມໃຈມຕີ "ພຶດທາງບັນຍາ" ທີ່ກົງໃຫ້ເກີດ "ລັດທິສຳພັນຍິນ ແລະ ຄວາມສົງໄສ."

ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ລົບກວດຄວາມພະຍາຍາມຂອງປີຢຸສ ທີ X ເພື່ອກຳຈັດ "ລັດທິທັນສະໄໝ" ຄື ອຸມແບຣໂຕ ເບນີນີ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຫ້ອງການດຽວກັນກັບບາເຊລລ໌.

ເບນີນີເຄີຍກ່າວເຖິງກຸ່ມນັກປະຫວັດສາດລະດັບໂລກກຸ່ມໜຶ່ງວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ສຳລັບພວກເຂົານັ້ນ, "ປະຫວັດສາດບໍ່ແມ່ນຫຍັງນອກໄປຈາກຄວາມພະຍາຍາມອັນສັ້ນໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອອາເຈລະຈາ."

ສຳລັບມະນຸດຈຳພວກນັ້ນມີຢາຮັກສາພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ: "ສານໄຕ່ສວນສາສະໜາ!" ສຳລັບເບນີນີ ນັກປະຫວັດສາດຄົນໃດກໍຕາມທີ່ສະແດງຄວາມເຫັນອີກອັນໃຈໃດໆຕໍ່ແນວຄວາມຄິດທີ່ມາຈາກການປະຕິວັດຝຣັ່ງຄວນຖືກປະຫານຊີວິດ.

ໂດຍທາງການແລ້ວ, Benigni ໄດ້ຄຸ້ມຄອງກະຊວງໂຄສະນາຊວນເຊືອໃຫ້ແກ່ສັນຕະສຳນັກ, ແຕ່ໂດຍບໍ່ເປັນທາງການແລ້ວ ເຂົາຍັງໄດ້ດຳເນີນເຄືອຂ່າຍສອດແນມລັບອີກດ້ວຍ, ຊຶ່ງຖືກອອກແບບໄວ້ເພື່ອລະບຸຕົວກາຕິກອນໃນຕາມທຸກໆຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ "ລັດທິທັນສະໄໝ," ຊຶ່ງໄດ້ມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້. ໃນທົດສະວັດ ໃນປີ 1910, ຜົນງານຂອງເຂົາໄດ້ນຳໄປສູ່ຄຳສັ່ງສະບັບໜຶ່ງທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພະນັກງານຂອງສັນຕະສຳນັກຕ້ອງສາບານຕົນ, ເອີ້ນວ່າ ຄຳປະຕິຍານຕ້ານລັດທິທັນສະໄໝ. ມັນຍັງຄົງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢູ່. ການຈະໄດ້ຮັບຈ້າງໂດຍ Vatican ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງສາບານວ່າຈະກຽດຊັງແນວຄິດແບບລັດທິທັນສະໄໝ, ຊຶ່ງໃນບົດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາຈະເອີ້ນວ່າແນວຄິດແບບຄອມມູນິດ.

ໃນບົດສະຫຼຸບຂອງໜັງສືຂອງ Cronwell, ຢູ່ໃນໃບຮອງບົກໄດ້ລະບຸວ່າ, "ໃນທົດສະວັດທຳອິດຂອງສະຕະວັດ, ໃນຖານະນັກກົດໝາຍໜຸ່ມຜູ້ສະຫຼາດໂດດເດັ່ນຂອງວາຕິກັນ, Pacelli ໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຊຸມອຸດົມການແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະບາບາທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ; ໃນຊ່ວງທົດສະວັດ 1920 ລາວໄດ້ໃຊ້ກິນອຸບາຍແລະການຂົ່ມຂູ່ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ອຳນາດນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເຢຍລະມັນ. ໃນປີ 1933, Hitler ກາຍເປັນຄູ່ຈະລະຈາທີ່ສົມບູນແບບຂອງລາວ ແລະມີການຈັດຕັ້ງຂັກຂັງ concordat ຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ມອບຜົນປະໂຫຍດດ້ານສາສະໜາແລະການສຶກສາແກ່ສາດສະໜາຈັກຄາທໍລິກ ເພື່ອແລກກັບການຖອນຕົວຂອງຄາທໍລິກອອກຈາກການກະທຳທາງສັງຄົມແລະການເມືອງ. ການສະຫຼະອຳນາດແບບ 'ສະໝັກໃຈ' ຂອງລັດທິຄາທໍລິກທາງການເມືອງ ຊຶ່ງຖືກບັງຄັບຈາກ Rome ໄດ້ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ການຜຸດຂຶ້ນຂອງ Nazism."

ໃນການປະຊຸມຄະນະລັດຖະມົນຕີໃນວັນທີ 14 ກໍລະກົດ 1933, ອາໂດຣຟ ຮົດເລີ້ ໄດ້ສະແດງຄວາມເຫັນໃນເດືອນນັ້ນເອງວ່າ ຂັກຂັງທີ່ Pacelli ຈັດເຮັດຂຶ້ນກັບພວກນາຊີ ໄດ້ສ້າງໃຫ້ແກ່ເຢຍລະມັນ "ຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.... ໃນການຕໍ່ສູ້ທີ່ກຳລັງພັດທະນາຕໍ່ຕ້ານຊາວຍິວສາກົນ."

ບົນຂອງ Cornwell ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຢ່າງດີຈາກພວກຄາທອລິກ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບຫຼັກຖານວ່າ Pacelli ເປັນເຫດຜົນຫຼັກທີ່ເຮັດໃຫ້ Hitler ສາມາດຂຶ້ນສູ່ອຳນາດໄດ້, ເພາະວ່າເຢຍລະມັນເປັນປະເທດທີ່ມີປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຄາທອລິກ. Pacelli ໄດ້ເຮັດຂັກຂັງອັນໜຶ່ງທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໂຮງພິມຄາທອລິກ, ສຳນັກຂ່າວຄາທອລິກ ແລະ ໂຮງຮຽນຄາທອລິກ ກ່າວສົ່ງໃດໆກ່ຽວກັບທິດທາງຂອງ Hitler ຕັ້ງແຕ່ປີ 1933 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປົມເລັມນີ້ຕິດຕາມໃຫ້ເຫັນແນວໂນ້ມຕໍ່ຕ້ານຊາວຢິວຢ່າງຊັດເຈນຂອງ Pacelli, ຜູ້ທີ່ມາໄດ້ກາຍເປັນສັນຕະບາບາໃນຊ່ວງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II. ຢ່າງນ້ອຍສາມປະການສາມາດຖືກພິຈາລະນາໄດ້ໂດຍອ້າງອີງໃສ່ແຫຼ່ງປະຫວັດສາດທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຢ່າງຍິ່ງຈາກປົມເລັມນີ້.

ຢ່າງທີ່ອີດ ແມ່ນສົງຄາມຂອງກະສັດຝ່າຍເໜືອ ແລະ ກະສັດຝ່າຍໃຕ້ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳດານເດືອນ ບົດທີ 11. ໃນສົງຄາມນັ້ນ ຄູ່ຕໍ່ສູ້ຄື ຄາທອລິກຕໍ່ຕ້ານອະເທວະນິຍົມ, ສັນຕະບາບາຕໍ່ຕ້ານຄອມມູນິດ. ອີກປະເດັນໜຶ່ງຄື ສັນຕະບາບາໄດ້ໃຊ້ນຳຊີວິດຢິວເປັນກອງທັບຕົວແທນຂອງຕົນ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານອະເທວະນິຍົມໃນລະຫວ່າງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II, ເໝືອນດັ່ງທີ່ສັນຕະບາບາໄດ້ໃຊ້ໂບຣເຕສຕັນທີ່ເຮືອນຖອຍໃນປີ 1989 ເປັນກອງທັບຕົວແທນຂອງຕົນ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານອະເທວະນິຍົມຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ. ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ຍັງຊີ້ບອກໂຄງສ້າງເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຂໍ້ວາງຂອງຊາຕານທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກບາຟິຫານທີ Fatima.

ສົງຄາມຊາຍແດນແຫ່ງຮາເຟຍ ທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 11 ແລະ 12 ຂອງດານເດືອນ 11 ນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງສົງຄາມຊາຍແດນທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນປະເທດຢູເຄຣນໃນເວລານີ້. ສົງຄາມໃນສະໄໝບູຮານເປັນສົງຄາມຮ້ອນ, ສ່ວນສົງຄາມຄັ້ງທີສອງແມ່ນສົງຄາມຕົວແທນຄັ້ງທີສອງ, ໂດຍມີກອງທັບຕົວແທນເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະທະກັນເຖິງຊີວິດ. ຮາເຟຍຊີ້ບອກວ່າສົງຄາມຊາຍແດນນັ້ນເປັນສົງຄາມລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ແຕ່ຄຳພະຍາກອນສອນວ່າ ຈົນກວ່າກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້, ຍິ່ງໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໂຮຖືກລົມ, ເຢເຊບນຢູ່ໃນສະມາເຣຍ, ແລະ ເຮໂຣດອີາໄດ້ຂ້າມງານວັນເກດຂອງເຮໂຣດ. ພະຍານທັງສາມນັ້ນກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນປະຫວັດສາດບັດຈຸບັນນີ້ ຄືວ່າພາຍຫຼັງສາກ ແລະ ຄວບຄຸມຊັກໃຍ. ສົງຄາມຮ້ອນ, ສົງຄາມຕົວແທນ ແລະ ສົງຄາມເຢັນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ນາງຖືກລົມນັ້ນ ຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍກອງທັບຕົວແທນຂອງນາງ.

ຮັດເຊຍແມ່ນກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ແລະ ໃນຂະນະນີ້ກຳລັງພົວພັນຢູ່ໃນສົງຄາມຕາມແນວຊາຍແດນ ທີ່ຖືກສະໜອງໂດຍພວກໂກລບາວິສຕ໌ແຫ່ງໂລກຕາເວັນຕົກ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພວກເດໂມແຄຣຣັດສາຍກຳວ໌ໜ້າ ແລະ ພວກຮີໂຟບລິກັນ RINO (Republican In Name Only) ໃນສະຫະລັດ. ເມື່ອສະຫະລັດຖືກນຳສະເໜີເປັນກອງທັບຕົວແທນຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຂໍ້ທີສິບຂອງດານເດືອນບົດທີສິບເອັດ, ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນສອງປະການຂອງມັນແມ່ນອຳນາດທາງທະຫານ ແລະ ອຳນາດທາງການເງິນ. ສະຫະລັດກຳລັງກະທຳວຽກງານຢ່າງດຽວກັນໃນຢູເຄຣນກັບທີ່ມັນໄດ້ກະທຳໃນປີ 1989, ຄືການຊ່ວຍເຫຼືອສັນຕະບາບາຕໍ່ຕ້ານຮັດເຊຍ, ແລະ ກອງທັບຕົວແທນທີ່ຢູ່ໃນພາກສະໜາມ ຜູ້ປ້ອງກັນຢູເຄຣນ ນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ສະໜັບສະໜູນນາຊີ ຈົນແມ່ນແຕ່ສົມວນຊົນກະແສຫຼັກກໍ່ອາດປະຕິເສດໄດ້. ໃນຂະນະນີ້ ໂຮມກຳລັງໃຊ້ກອງທັບຕົວແທນຊຸດດຽວກັນກັບທີ່ນາງເຄີຍໃຊ້ໃນສົງຄາມຮ້ອນ ອັນເປັນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II, ແລະ ໃນປີ 1989, ເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຮັດເຊຍ. ຈົ່ງອ່ານໜັງສື: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ໃນທ່ານອງດຽວກັນ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະເປີດເຜີຍແກໂຍຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ເຖິງປະຫວັດຂອງຄຣິດຕະຈັກສຳລັບຍຸກສະໄໝໃນອະນາຄົດ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມໝັ້ນໃຈແກ່ທ່ານເຖິງຄວາມສົນພຣະໄທ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດທິມີຕິປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໂດຍການສຳແດງແກ່ທ່ານເຫັນ "ຜູ້ໜັງທີ່ຄ້າຍຄືບຸດແຫ່ງມະນຸດ," ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ທຳມະກາງຄັນປະທັບ,

ອັນເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດ. ໃນຂະນະທີ່ໂຍຮັນໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ ງສຸດທ້າຍຂອງຄຣິດຕະຈັກກັບອຳນາດຜ່າຍໂລກ, ທ່ານຍັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຫັນໄຊຊະນະອັນສຸດທ້າຍ ແລະ ການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງບັນດາຜູ້ສັດຊື້.

ທ່ານໄດ້ເຫັນຄຣິດຕະຈັກຖືກນຳເຂົ້າສູ່ຄວາມຂັດແຍ້ງເຖິງຕາຍກັບສັດຮ້າຍ ແລະ ຮູບຂອງມັນ, ແລະ ການນະມັດສະການສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍມີການປະຫານຊີວິດເປັນໂທດ. ແຕ່ເມື່ອມອງໄກເລີຍໄປພົ້ນຈາກຄວັນ ແລະ ສຽງອີກກະທຶກຂອງສົງຄາມ, ທ່ານໄດ້ເຫັນຄະນະໜຶ່ງຢູ່ເທິງພູຊື່ໂອນກັບພຣະເມສາ, ຜູ້ຊົງແທນທີ່ຈະມີເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ກັບມີ "ພຣະນາມຂອງພຣະບໍດີຈາລົກໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ." ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ທ່ານໄດ້ເຫັນ "ຜູ້ທີ່ຊະນະສັດຮ້າຍ ແລະ ຮູບຂອງມັນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ ແລະ ຈຳນວນແຫ່ງຊີຂອງມັນ, ຍື່ນຢູ່ເທິງທະເລແກ້ວ, ມີພົນຂອງພຣະເຈົ້າ" ແລະ ກຳລັງຮ້ອງເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສາ.

"ບົດຮຽນເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຕັ້ງຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາໄວ້ເທິງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຢູ່ເບື້ອງໜ້າພວກເຮົາພຽງເລັກນ້ອຍ ຈະມີໄວລາໜຶ່ງທີ່ຈະທົດລອງຈົດວິນຍານຂອງມະນຸດ. ພຣະຄຣິດ ຂະນະປະທັບຢູ່ເທິງພູເຂົາໝາກກອກ ໄດ້ກ່າວທວນເຖິງການພິພາກສາອັນນຳສະພິກົວ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ: 'ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍື່ນເຖິງສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ.' 'ປະຊາຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ປະຊາຊາດ ແລະ ອານາຈັກຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ: ແລະ ຈະມີຄວາມອຶດຢາກ ໂລກລະບາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໃຫວໃນຫຼາຍສະຖານທີ່. ສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຽງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ.' ໃນຂະນະທີ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການສຳເລັດບາງສ່ວນແລ້ວໃນການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ມັນມີການນຳໃຊ້ໂດຍກົງຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນກັບວັນສຸດທ້າຍ."

"ພວກເຮົາກຳລັງຍື່ນຢູ່ໃນທາງເຂົ້າແຫ່ງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະ ອັນສົ່ງຳນາດນຳເກງຂາມ. ຄຳພະຍາກອນກຳລັງສຳເລັດຢ່າງວ່ອງໄວ. ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງປະຕູແລ້ວ. ອີກບ່ອນຈະມີຊ່ວງເວລາໜຶ່ງເປີດອອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົນໃຈອັນທ່ວມທົນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດ. ຂັດແຍ້ງໃນອະດີດຈະຖືກຟື້ນຄືນມາອີກ; ຂັດແຍ້ງໃໝ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ບັນດາສາກເຫດທີ່ຈະຖືກດຳເນີນຂຶ້ນໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ທັນແມ່ນແຕ່ຖືກຜັນເຖິງເລີຍ. ຊາຕານກຳລັງເຮັດວຽກຜ່ານຕົວແທນມະນຸດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງພະຍາຍາມປ່ຽນແປງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງກົດໝາຍທີ່ບັງຄັບການຖືຮັກສາວັນອາທິດ ຮູ້ເພື່ອເລັກນ້ອຍນັກວ່າຜົນທີ່ຈະຕາມມານັ້ນຈະເປັນແນວໃດ. ວິກິດການກຳລັງມາເຖິງພວກເຮົາໃນທັນທີ."

"ແຕ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຄວນວາງໃຈໃນຕົນເອງໃນພາວະວິກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້. ໃນນິມົດທີ່ປະຫານແກ່ອີຊາຢາ, ເອເຊກຽນ, ແລະ ໂຍຮັນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າສະຫວັນມີຄວາມຜູກພັນຢ່າງໃກ້ ຊິດພຽງໃດກັບເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ການດູແລອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ຜູ້ທີ່ສັດຊື້ຕາພຣະອົງພຽງໃດ. ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ປາສະຈາກຜູ້ປົກຄອງ. ແຜນການແຫ່ງເຫດການທີ່ຈະມາເຖິງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະບາລະມີແຫ່ງສະຫວັນຊຶ່ງຖືກຳລັງຂະຫຍາຍຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ພ້ອມທັງບັນດາກິດການຂອງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ ໄວ້ໃນພຣະອົງເອງ." Testimonies, volume 5, 752, 753.